U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, a soudců Zdeňka Kühna a Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **O. L.**, zast. Mgr. et Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ovenecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2017, čj. OAM-10-125/LE-03-K03-R5-2007, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2018, čj. 1 Az 31/2017-63,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce požádal dne 24. 3. 2007 o mezinárodní ochranu. Uvedl, že pochází z oblasti Casamanca a obává se o svůj život, neboť v této oblasti Senegalské republiky probíhá občanská válka, v roce 2005 vyvraždili rebelové celou jeho rodinu a žalobci v případě návratu hrozí, že zaútočí i na něj samotného. Žádost žalobce žalovaný postupně pětkrát zamítl, jeho rozhodnutí však správní soudy vždy zrušily.

[2] V nyní napadeném rozsudku městský soud zrušil rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. Městský soud dospěl k závěru, že žalovaný nesprávně posoudil možnost udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neboť se nedostatečně zabýval otázkou, zda žalobci hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o azylu.

[3] Ve vztahu k písmenu a) citovaného ustanovení odkázal městský soud na rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2009, čj. 5 Azs 40/2009-74, ve kterém NSS posuzoval případ žalobce a uložil žalovanému, aby § 14a odst. 2 písm. a) vykládal v souladu s právem Evropské unie tak, že závažnou újmou je nejen trest smrti, ale i poprava. Poprava je pojem širší než výkon trestu smrti. Žalovaný se nicméně touto otázkou v nynějším rozhodnutí vůbec nezabýval. Ve vztahu k vážné újmě podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu [*pozn. NSS: městský soud v bodu 32 napadeného rozsudku nesprávně odkazuje na písmeno c), z textu je ale zřejmé, že se jedná pouze o písařskou chybu*] městský uvedl, že úvahy žalovaného nepovažuje za dostatečné. Žalovaný v rozhodnutí pouze uvedl, že se touto otázkou nebude zabývat a

doplnil, že vyhlášení jednostranného příměří vůdcem rebelů je možné vykládat jako zánik důvodů, pro které se žalobce obává návratu. Takové posouzení považoval městský soud za povrchní.

[4] K posouzení vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu městský soud uvedl, že žalovaný měl postupovat podle třístupňového testu, který NSS vyložil v rozsudku ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, č. 1840/2009 Sb. NSS. Z něj vyplývají následující otázky: *(1) nachází se žadatel země původu v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu?; (2) je žadatel o mezinárodní ochranu civilistou?; (3) hrozí žadateli o mezinárodní ochranu vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (nerozlišujícího) násilí?* Ohledně třetí otázky odkázal městský soud na rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-465/07 *Elgafaji* a citoval závěry NSS k tomuto rozsudku. Na první dvě otázky testu lze podle městského soudu v případě žalobce odpovědět kladně; stěžejní je tedy odpověď na otázku třetí. Tou se však žalovaný vůbec nezabýval. Městský soud nezpochybnil závěr žalovaného, že došlo k výraznému zlepšení a zklidnění konfliktu v Casamance, nicméně shledal jako nedostatečným posouzení otázky, zda žalobci hrozí vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného násilí. Zodpovězení této otázky nezávisí pouze na intenzitě ozbrojeného konfliktu, ale také na tom, jak je žalobce specificky dotčen s ohledem na jeho osobní situaci. Tento rozměr žalovaný zcela opomenul.

[5] Proti rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které navrhl zrušení rozsudku a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] V kasační stížnosti stěžovatel zrekapituloval dosavadní průběh řízení a zopakoval argumentaci uvedenou ve svém vyjádření k žalobě. Nad její rámec uvedl, že nesouhlasí s kritikou městského soudu. Městský soud sám připustil, že situace v Casamance se přibližně od roku 2013 zlepšila a bezpečnostní situace je relativně stabilní. Stěžovatel tedy vyvrátil obavy žalobce, že mu při návratu hrozí vážná újma, a to i s ohledem na skutečnost, že žalobce může najít účinnou ochranu v jiných částech země. Napadený rozsudek je v tomto ohledu vnitřně rozporný. Stěžovatel nesouhlasil ani se závěrem městského soudu, že neposoudil hrozbu mučení, nelidského a ponižujícího zacházení nebo uložení trestu smrti v případě návratu žalobce. Rozhodnutí stěžovatele se těmito otázkami zabývalo a jeho závěry jsou v souladu i s předchozími rozhodnutími správních soudů ve věci žalobce. Stěžovatel dále uvedl, že jeho kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy, neboť městský soud v napadeném rozsudku zásadně pochybil a nerozhodl v souladu se zněním zákona a ustálenou judikaturou NSS.

[7] Žalobce se ve svém vyjádření ztotožnil s posouzením městského soudu a navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl. Zároveň zdůraznil, že je již více než deset let žadatelem o mezinárodní ochranu, a to stále bez jakéhokoliv výsledku. Žalobce se v České republice již plně integroval a má zde plně rozvinutý soukromý i pracovní život. Žalobce je kvůli opakovaným nezákonným rozhodnutím stěžovatele v nesmírně obtížné a nejisté životní situaci.

[8] Kasační stížnost byla podána včas proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační

pokračování

stížnosti zabývá otázkou, zda stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. Není-li tomu tak, kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost.

[9] O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: *(1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které NSS dosud vůbec či plně neřešil nebo (2) právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, anebo (3) je potřeba učinit judikaturní odklon. Kasační stížnost je také přijatelná, (4) pokud je v napadeném rozhodnutí krajského (městského) soudu zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele* (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). Kasační stížnost může být ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelná i v případě, že je podána Ministerstvem vnitra z důvodu zásadního pochybení krajského (městského) soudu, které bude spočívat v tom, že krajský soud hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva nebo nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu (viz rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2007, čj. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS). Stěžovatel uvedl, že důvod přijatelnosti své kasační stížnosti vidí právě v tomto pochybení městského soudu. NSS proto přistoupil k posouzení, zda námitky stěžovatele mohou založit přípustnost kasační stížnosti.

[10] Na tomto místě považuje NSS za důležité připomenout, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Je povinností stěžovatele, aby uvedl důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského (městského) soudu a proč výroky rozhodnutí považuje za nezákonné. Kasační stížnost stěžovatele je z drtivé většiny doslovným přepisem jeho vyjádření k žalobě. Reakce na napadený rozsudek začíná teprve v polovině šesté strany (z celkových sedmi) kasační stížnosti. Zde uvedené námitky stěžovatele jsou obecné a nemíří na důvody, pro které městský soud rozhodnutí stěžovatele zrušil. Nemohou proto založit přijatelnost kasační stížnosti. Stěžovatel sice uvádí, že městský soud podle jeho názoru zásadně pochybil, neboť nerozhodl v souladu se zákonem a jednotnou judikaturou NSS, neuvádí však, v čem konkrétně toto pochybení spatřuje, ani s jakou judikaturou NSS je napadený rozsudek v rozporu. NSS zároveň dodává, že v napadeném rozsudku neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[11] Městský soud jasně a srozumitelně uvedl důvody pro svůj závěr, že se stěžovatel nedostatečně vypořádal s posouzením hrozby vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o azylu a odkázal přitom na relevantní judikaturu NSS (některá rozhodnutí jsou vydána přímo věci žalobce). Obecné závěry o stavu konfliktu v oblasti Casamance, které v kasační stížnosti stěžovatel akcentuje, nejsou nijak rozhodné pro závěry městského soudu, který žalovanému vytkl nedostatečnost posouzení individuální situace žalobce. Při posuzování hrozby vážné újmy podle písmena c) citovaného ustanovení je v třetím kroku testu uvedeného v rozsudku NSS č. 1840/2009 Sb. NSS nutné posuzovat nikoliv obecný stav konfliktu, ale konkrétní okolnosti týkající se žalobce, které mohou být známkou reálného nebezpečí, jež mu může hrozit. Musí jít tedy o posouzení individualizované, nikoliv o závěry o obecné situaci v žalobcově zemi původu. Na přiléhavou judikaturu NSS odkázal městský soud i v případě otázky možného vnitřního přesídlení žalobce v případě, že stěžovatel dojde k závěru, že žalobci vážná újma hrozí. Možnost vnitřního přesídlení je však vždy nutno posuzovat ve vztahu k tomu, zda a jaké nebezpečí žadateli o mezinárodní

ochranu hrozí. Tento závěr žalovaný podle několika zrušovacích rozhodnutí správních soudů zatím neučinil, respektive nikoliv řádně a s náležitým odůvodněním.

[12] Ani v případě posouzení nebezpečí vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. a) zákona o azylu městský soud nepochybil při výkladu práva a respektoval ustálenou soudní judikaturu. NSS v rozsudku čj. 5 Azs 40/2009-74 vysvětlil, že je hrozbu uložením nebo vykonáním trestu smrti nutné vykládat šířeji v souladu s čl. 15 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU. Stěžovatel ovšem takto ve svém rozhodnutí nepostupoval. Ohledně hrozby vážné újmy podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu považoval městský soud odůvodnění rozhodnutí žalovaného za nedostatečné a ani zde NSS nenalézá žádné pochybení městského soudu, které by bylo důvodem pro věcné projednání kasační stížnosti.

[13] NSS neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. NSS proto odmítl kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. jako nepřijatelnou.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu